

de og arbejde med børn- og ungeområdet bredt, men jeg kender godt historien og ved, at der har været nogle på Christiansborg, fordi de netop syntes, at det var rigtig, rigtig vigtigt, at man havde den mulighed, at man kunne bortadoptere børn, som aldrig nogen sinde ville kunne få en kontakt med de biologiske forældre. Derfor synes jeg, at lovforslaget er rigtig, rigtig godt.

Når det så gælder lidt større børn, som man også vil bortadoptere, er jeg da åben over for, at det kunne blive en form for åben adoption. Den kan jo ses i mange sammenhænge. Det kunne også være sådan, at man skriver en tilbagemelding efter 1 år om, hvordan det er gået i det her år, og hvordan barnet har det.

For mig som konservativ er udgangspunktet, at det er barnet og barnets tarv, vi kigger på, altså at vi sikrer barnet en tryk og sikker opvækst, som gør det i stand til som voksen at gå ud og deltage i samfundslivet på lige fod med – gudskelov – langt de fleste af os.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Anne Baastrup.

Kl. 16:21

Anne Baastrup (SF):

Nu var mit konkrete eksempel rent faktisk om et lille barn på under 1 år, så vi må tage en snak om de åbne adoptioner under udvalgsarbejdet.

Et andet problem, som jeg synes skriger lidt til himlen, er det, man ser i lovforslagets bemærkninger: at man grundlæggende forventer, at det er plejefamilier, der står parate til at blive de kommende adoptanter. Fru Vivi Kier ved jo, at der inden for de senere år er sket en høj grad af professionalisering på plejefamilieområdet, og tror fru Vivi Kier rent faktisk, at plejefamilierne vil være en eventuel målgruppe for adoption af de her børn? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvad med søskende? Altså, hvis situationen er den, at der er tale om søskende, må den familie, der adopterer, så have kontakt med de søskende? For søskendebegrebet er slet ikke nævnt i bemærkningerne.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Vivi Kier (KF):

I forhold til plejefamilier og de mange plejefamilier, som vi i dag godt ved er professionelle, forstået på den måde at de sådan set lever af det hverv, de har påtaget sig som plejefamilie, ved vi jo også, at rigtig, rigtig mange af dem gerne

vil adoptere et barn og står på venteliste, så det kunne måske være den gruppe mennesker, vi gik ind og tog en snak med om, hvorvidt de havde lyst til at komme med ind over det her. For mig gælder det, vil jeg igen sige, at vi skal holde fokus på det enkelte barn og det enkelte barns tarv, og hvis der f.eks. er søskende i spil, jamen så skal vi fokusere på, at der kan være flere børn, der skal fjernes.

Som det er i dag, ser vi jo desværre indimellem, at man er nødt til at anbringe nogle af de tvangsfjernede børn i forskellige hjem, mens andre kan anbringes sammen. For mig er det enkelte barns vilkår, det enkelte barns tarv, vi skal tage udgangspunkt i, og er der flere børn, som skal tvangsadopteres på en gang, jamen så ville det jo være dejligt, hvis der var en familie, der var i stand til at tage f.eks. to børn.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær. Jeg skal bede om, at der ikke bliver talt i mobiltelefon her i salen. Og så er det fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har allerede under spørgerunden givet til kende, at vi synes, det ville være en god idé at opdele lovforslaget i to. Der er jo forskellige ikrafttrædelsesdatoer, så også af den grund kunne man da godt gøre det. Men det er simpelt hen også for at få diskussionen mere ren; det er to vidt forskellige ting, det her drejer sig om.

De her to forslag har kun ét tilfælde, og det er hensynet til barnet. Det er selvfølgelig også en meget vigtig overskrift, og det gælder for os, hvad enten det drejer sig om den ene eller anden del af forslaget: Barnets tarv skal sættes i centrum. Det er også derfor, vi mener, at det er helt rigtigt, at man får en tidligere stedbarnsadoption, sådan som man foreslår; det er, hvad jeg vil kalde for den lette del af forslaget.

Det Radikale Venstre ville gerne gå videre. Vi synes ikke kun, at det skal være på den måde, som der står her, men også ved at kunstig befrugtning med anonym donorsæd faktisk godt kan ske på en eller anden statsautoriseret klinik, der er privat. Vi synes godt, at dette kunne komme på tale, også selv om der var tale om kendte donorer, som gerne ville bortadoptere deres børn, f.eks. af hensyn til barnet og af hensyn til stabiliteten. Men det er altså ikke det, regeringen